

EGYHÁZI ÉLET.

I.

Ujszékeli, 1884. jun. 20.

Szükségesnek, sőt kedves kötelességemnek tartom a „*Keresztény Magvető*“ olvasó közönségét a Segesváron lakó unitáriusok egyházzá alakulásával részletesen megismertetni.

Az 1882-ik évi népszámlálás Segesvár városában 104 unitárius lelket mutatván ki, e szám feltűnt az érdekeltek előtt s az egyházi előjáróság és különösen Mltgs. és Főt. Ferencz József püspök ur a kereszturköri esperesi hivatalhoz kérdést intézett, hogy ezen hiveink vallásos foglalkozása céljából nem lehetne-e egy kis egyházi testület alakítására és koronkénti isteni tisztelet tartására lépéseket tenni? E közben az elemi népiskola igazgató tanítója felhívást intézett az egyházi előjárósághoz, hogy az ott tanuló unitárius gyermekek vallásos oktatásáról a törvény értelmében gondoskodják. Erre a Mltgs. és Főt. E. K. Tanács 17—1884 számú leiratában az esperesi hivatal utján megrendelte, „hogy ujszékeli pap Raffaj Domokos afia hetenként egyszer jelenjék meg Segesvárt, a gyermekek tanítását folytassa és Segesvárt lakó unitárius hiveinkkel egyetértve intézkedjék, hogy ezen hiveink vallásos gyakorlatokban részesülhessenek, e célból koronként isteni tiszteletek tartassanak.“

E rendelkezésnek készséggel engedve, siettem jelentkezni K. és N.-Küküllőmegye tanfelügyelője Mltgs. Horváth László urnál, elmondva előtte jelentkezésem célját. A tanfelügyelő ur, mint a tanügy terén nagy érdemeket szerzett tanügybarát jelentkezésemet nagy örömmel vette s az igazgató tanítót magához hivatván, az intézet tanítói és tanítónői testületébe beavatott. Ezzel megkezdtem a hivatalos működést. Első teendőm volt a Segesváron levő tanintézetek igazgatóságait személyesen megkérni, hogy az unitárius növendékeket vallásos oktatásra küldjék, minek következtében mártius hó óta minden pénteken 10 órától 12 óráig, tehát minden héten két órán 12 unitárius gyermeket vallásos oktatásban részesítek s folyó hó 29-én nyilvános vizsgára fogok állítani az állami népiskola egyik tantermében. Érintkezésbe jöttem egyszersmind Segesvárt lakó hiveinkkel s ezek közt különösen az illeték-kiszabási hivatal főnöke Kriza Gyula urral, a ki teljes ügybuzgalommal karolván fel az ügyet, lehetővé tette, hogy saját lakásán ápr. 15-én husvét harmadik napján értekezletet tartsunk egyházi testületté alakulás céljából. Nagy volt az öröm és lelkesültség. Az értekezlet egyes tagjainak arczából láttam kisugározni a vágyat, mely már-már valóslást ér s a benső hit és szt. vallásunkhoz való ragaszkodás a val-

lások foglalkozásokban kifejezést nyerhet. Az ujszékei anya-egyházhoz csatolandólag leány-egyházközséggé alakultunk. Kriza Gyula gondnoknak, Kovács Lajos jegyzőnek, Lőrinczi Sándor egyházfinak választattak. Ámbár a tanfelügyelő ur óméltósága már előlegelesen megígérte volt, hogy az isteni tiszteletek helyiségéül az állami iskola egyik tantermét szívesen átengedi; de az isteni tisztelet legméltóbb helye a templom levén, az az óhajítás nyert egyhangú kifejezést, hogy a helybeli ev. luth. egyházközség presbyteriuma kéretnék fel a koronként tartandó isteni tiszteletekre egyik templomának átadására. Az óhajítás, tekintve a korunkban is meg-megújuló felekezeti és nemzetiségi torzsalkodásokat, egyelőre merésznek tünt fel; ámde a beadott kérelemre a válasz a lett, hogy nemcsak a templomot, de az orgonát, sőt uri szt. vacsoravételek alkalmával az urasztali jelvényeket is szívesen átengedik. A segesvári lutheránus atyafiaknak e tettét szükségtelen e helyen nagy hangú elismeréssel dicsérni, mert eléggé dicséri az önmagát s lehetetlen, hogy e sorok olvasója a határtalan tisztelet, elismerés és keresztény testvériség szent érzelmével ne adózzék az illető egyházközség előljáróságának.

Ily eredmények után az uri szt. vacsoravétellel egybekötött első isteni tisztelet meg is tartatott f. hó 15-én a vártemplomban osztály, nemzetiség és valláskülönbség nélküli nagy hallgatóság jelenlétében. A beiktatót Kovács Mihály esperes, a beköszöntőt én, mint beszolgáló lelkész, az uri szt. vacsorai beszédet Barabás Lajos kereszturni lelkész és tanár tartotta; az egyházi éneklést kereszturni kántortanító K a t o n a Sándor vezetése alatt a kereszturni gymnasium hármóniája végezte. Az isteni tisztelet hatása tán még túlságosan elismerőleg nyilvánult a hallgatóság odaadó figyelmében, az egyes orczákon legördülő könnycseppekben és azután a templomon kívül tett egyes nyilatkozatokban. S ha hozzá teszem, hogy az isteni tiszteleten képviselve volt a Segesvár városában, mint N.-Küüllömegye székhelyében levő minden hivatal és jelenvoltak a különböző felekezetek lelkészei is papi ornatuban, azt mondhatom, hogy segesvári hiveink óhajának teljesülése mellett ez ünnepélyes isteni tisztelet által szép és istenes dolgot miveltünk.

Raffaj Domokos.

2.

N y o m á t, június hó.

Habár a sors távol is vetett az oly helyektől, a hol a vallási és társadalmi élet mozgató erejének hatása nagyobb mértékben érezhető, mindazonáltal itt is fordulnak elő s nem ritkán egyes jelenetek, melyek nem tartoznak a köznapias élet sorába, hanem azonjával felül emelkedve, méltók arra, hogy megörökíttessenek.

Ily jelenetet akarok én is kiemelni s becses folyóiratunk hátsábjain a szerkesztőség szíves engedelmével megörökíteni.

Nyomáti unitárius szent ekklésiánk részint hiveinek áldozatkészségéből, részint az E. K. Tanácsnak e czélra engedett tőkepén-